

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/45/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216010288
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7216010288.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. júna 2016 v Košiciach, v trestnej veci obžalovaného S. Z., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, ods.2 písm. d) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 18.4.2016, sp. zn. 3T/24/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného S. Z..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 18.4.2016, sp. zn. 3T/24/2016 uznal obžalovaného S. Z. za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1, ods.2 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v H. na zastávke MHD J.S. Q. pri Q. M. dňa 7.1.2016 v čase o 02,00 hod. v stave opitosti pristúpil k poškodenému O. T., nar. XX.X.XXXX sediacemu na lavičke so slovami: „prečo spíš s mojou ženou“ a v zapätí ho fyzicky napadol tak, že ho dvakrát udrel rukou do oblasti tváre, následne udrel poškodeného T. hlavou do čela a napokon mu rukou siahol do vrečka vetrovky, odkiaľ mu odcudzil približne 5,- Eur v minciach, čím mu spôsobil škodu vo výške približne 5,- Eur.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 188 ods.2, § 38 ods.5 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 114 (stoštrnásť) mesiacov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods.2 písm. d) Tr. zák. mu uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie voči výroku o vine a treste a o ochrannom opatrení obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že okresný súd nesprávne posúdil zistený skutkový stav, keď ho uznal za vinného zo spáchania zločinu lúpeže. Rozsudok považuje za nepreskúmateľný z dôvodu rozporov vo výpovediach jednotlivých svedkov, a taktiež dáva do pozornosti, že poškodený v čase skutku bol tiež pod vplyvom alkoholu. Navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby v celom rozsahu, eventuálne po zrušení rozsudku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Obžalovaný S. Z. prehlásil na hlavnom pojednávaní, že sa necíti byť vinným a na svoju obhajobu uviedol, že poškodeného sa iba dotkol, keď chcel okolo neho prejsť a po tom, čo sa pristavila policajná hliadka, kludnou chôdzou odišiel preč, až po miesto, kde ho polícia zadržala. Na obvodnom oddelení, kde bol predvedený ho asi desiatich policajtov mali biť a kopať, aby sa priznal k lúpeži.

Poškodený O. T. vypovedal, že sedel na lavičke na zastávke a čakal na nočný spoj, keď prišiel obžalovaný, ktorého nepozná a pýtal sa ho, prečo spí s jeho ženou a dvakrát ho udrel do tváre, a taktiež hlavou do jeho hlavy. Siahol mu do ľavého vrecka vetrovky, kde mal drobné mince a lístok MHD. Keď zbadal na zemi lístok MHD, siahol si do vrecka vetrovky a zistil, že mince tam nie sú. V tom čase sa pri nich pristavilo policajné vozidlo a obžalovaný sa na to rozbehol a utekal smerom k hotelu U.. Jeden policajt ho prenasledoval, až ho nakoniec zadržali.

Svedok Bc. S. H. policajt vypovedal, že riadil služobné motorové vozidlo, registroval na zastávke MHD dve osoby, ktoré stáli blízko seba a jedna z nich mala ruku na krku druhého a druhú ruku na jeho bunde. Videl to periférne. To, že dostal hlavičku poškodený od obžalovaného sa dozvedel od svojho kolegu. Keď sa vrátili k obidvom osobám poškodený uviedol, že bol okradnutý, vtedy sa obžalovaný rozbehol a zmenil smer a utekal k hotelu U..

Svedok S. E., člen hliadky vypovedal, že videl ako obžalovaný drží ľavou rukou poškodeného okolo krku, na hlave mal kapucňu a pravú ruku mal v jeho vrecku a hlavou ho udieral do ramena. Dal pokyn kolegovi, aby otočil vozidlo, a keď došli k obidvom osobám, poškodený na otázku odpovedal, že bol okradnutý, a vtedy sa obžalovaný rozbehol a utekal preč.

Z úradného záznamu polície ku kamerovému záznamu z miesta činu zo dňa 7.1.2016 o 01,53 hod. vyplýva, že pristúpil muž s kapucňou na hlave k poškodenému, ktorý sedel na lavičke MHD, udrel ho dvakrát po tvári, keď sa postavil, udrel ho hlavou do čela a siahol mu rukou do vrecka vetrovky. Následne kamera zachytila aj príchod policajnej hliadky.

Správne dospel okresný súd na základe týchto dôkazov k záveru, že obžalovaný S. Z. sa skutku dopustil, a tento skutok kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, ods.2 písm. d) Tr. zák. Odvolací súd dodáva, že obhajoba obžalovaného bola vykonanámi dôkazmi jednoznačne vyvrátená. Tvrdenie, že ho na OO PZ asi desiatich policajtov bili a kopali, aby sa k lúpeži priznal je tendenčné a nelogické, lebo na základe takéhoto postupu policajtov by musel obžalovaný mať mnohopočetné poranenia, ktoré by boli viditeľné. Výpoveď poškodeného a členov hliadky je vo vzájomnej zhode a s poukazom i na záznam z kamery nie je dôvod o dôveryhodnosti týchto výpovedí pochybovať. Skutočnosť, že v čase skutku mal poškodený požitý alkohol neznamena, že si udalosť nezapamätal. Aj reakcia obžalovaného spočívajúca v tom, že začal utekať pred hliadkou nasvedčuje tomu, že obžalovaný sa bál toho, čo spravil. Taktiež jeho tvrdenie, ktoré uviedol policajtom, že preto siahol poškodenému do vrecka, lebo chcel vedieť koľko je hodín, nemá oporu v normálnom štandardnom správaní sa.

Rovnako odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pri určení druhu a výmery trestu u obžalovaného. Trest, ktorý bol obžalovanému uložený okresným súdom, zodpovedá hľadiskám uvedeným v § 34 a nasl. Tr. zák. Osoba obžalovaného je v napadnutom rozsudku hodnotená plne, v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, pričom i z vypracovaných znaleckých posudkov z odboru psychiatrie a hlavne psychológie je zistené, že obžalovaný má prítomné dominantne psychopatické a sociopatické charakteristiky, ktoré sú výrazne rizikové a potencujúce recidívu trestného konania. Súčasťou jeho osobnostnej charakterovej štruktúry sú aj prejavy masívnej agresivity až krutosti, bez emocionálneho rozmeru, a to aj na málo významné podnety, resp. bezpodnetovo. Možnosť jeho resocializácie je málo pravdepodobná, ak áno, tak v dlhodobom časovom horizonte. Obžalovaný bol od roku 2012 štyrikrát súdne trestaný, pričom prvé tri odsúdenia už majú fikciu zahľadania. Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 8T/4/2013 zo dňa 4.2.2013 bola schválená dohoda o vine a treste medzi obžalovaným a prokurátorom, na základe ktorej bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods.1 Tr. zák. a odsúdený na trest odňatia

slobody v trvaní 3 rokov, ktorý vykonal dňa 18.10.2015. Okresný súd správne dospel k záveru, keď pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 38 ods.5 Tr. zák., a z dôvodu opätovného spáchania zločinu obžalovaným mu zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 114 mesiacov, pričom nepoužil ustanovenie § 38 ods.4 Tr. zák. Odvolací súd má za to, že uložený trest okresným súdom splní u obžalovaného účel trestu sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou. Okresný súd nepochybil, keď podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia a s poukazom na závery znaleckého posudku a skutočnosť, že sa konania dopustil pod vplyvom alkoholu mu uložil podľa § 73 ods.2 písm. d) Tr. zák. protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi odvolania obžalovaného S. Z., ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.